

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2359
Warszawa, 28 lutego 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy- Kodeks pracy oraz
ustawy o świadczeniach pieniężnych z
ubezpieczenia społecznego w razie
choroby i macierzyństwa.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Elżbietę Zielińską.

(-) Piotr Apel; (-) Wojciech Bakun; (-) Józef Brynkus; (-) Barbara Chrobak; (-) Grzegorz Długi; (-) Paweł Grabowski; (-) Jerzy Jachnik; (-) Marek Jakubiak; (-) Tomasz Jaskóła; (-) Bartosz Józwiak; (-) Norbert Kaczmarczyk; (-) Andrzej Kobylarz; (-) Jerzy Kozłowski; (-) Paweł Kukiz; (-) Jakub Kulesza; (-) Andrzej Maciejewski; (-) Maciej Masłowski; (-) Robert Mordak; (-) Błażej Parda; (-) Stefan Romecki; (-) Łukasz Rzepecki; (-) Tomasz Rzymkowski; (-) Jarosław Sachajko; (-) Krzysztof Sitarski; (-) Paweł Szramka; (-) Agnieszka Ścigaj; (-) Stanisław Tyszka; (-) Elżbieta Zielińska.

Ustawa

z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy Kodeks Pracy oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

Art. 1

W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 108 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 92 § 1 pkt 2) otrzymuje brzmienie:

„2) wypadku w drodze do pracy lub z pracy w okresie wskazanym w pkt 1 – pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia;”

2) w art. 92 po § 4 wprowadza się § 4¹ w brzmieniu:

„§ 4¹ Za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby przypadającej w czasie ciąży, pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”

Art. 2

W ustawie z dnia o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U z 2017 poz. 1368) w art. 4 w ust. 3 pkt 2) otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy, albo chorobą przypadającą w czasie ciąży.”

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od ogłoszenia.

Uzasadnienie

Celem regulacji jest zmiana sposobu wypłacania wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby przypadające w czasie ciąży. W tym celu zmianie ulegnie art. 92 § 1 w pkt 2) Kodeksu Pracy. Do tej pory przepis ten brzmiał:

„§ 1. Za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek: (...)

2) wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży - w okresie wskazanym w pkt 1 - pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia;”.

Po zmianie przepis ten otrzyma brzmienie:

„§ 1. Za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek: (...)

2) wypadku w drodze do pracy lub z pracy w okresie wskazanym w pkt 1 – pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia;”.

W rezultacie, za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby przypadającej w czasie ciąży – w okresie pierwszych 33 dni tej niezdolności, wypłacany będzie zasiłek chorobowy, a nie jak do tej pory 100% wynagrodzenia za pracę przez pracodawcę.

Prawo do zasiłku chorobowego w okresie pierwszych 33 dni niezdolności pracownicy do pracy wskutek choroby przypadającej w czasie ciąży wynikać będzie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1368), który stanowi, że:

„1. Zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.”

Jest to zatem *lex generalis*, od którego wyjątek stanowi art. 12 ust. 1 tejże ustawy, który stanowi, że:

„1. Zasiłek chorobowy nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy, w których ubezpieczony na podstawie przepisów o wynagradzaniu zachowuje prawo do wynagrodzenia. Okresy te wlicza się do okresu zasiłkowego.”.

Po zmianach wprowadzanych niniejszą ustawą okres niezdolności do pracy z powodu choroby w czasie ciąży zostaje wyłączony z przepisów dotyczących zachowania prawa do wynagrodzenia. Dlatego też na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z

ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługiwać będzie w tym okresie zasiłek chorobowy.

O wysokości zasiłku decydować będzie art. 11 ust. 2 tejże ustawy, który stanowi, że:

„2. Miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku, jeżeli niezdolność do pracy lub niemożność wykonywania pracy, o której mowa w art. 6 ust. 2:

1) przypada w okresie ciąży;”.

Pracownica zachowa zatem 100% wysokości swojego wynagrodzenia, ale nie będzie go otrzymywać w ramach wynagrodzenia za pracę, a w ramach zasiłku chorobowego od pierwszego dnia okresu niezdolności do pracy wskutek choroby przypadającej w czasie ciąży.

Ponadto Projektodawca proponuje zmianę w art. 4 ust. 3 pkt 2) ustawy świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zmiana ma na celu spowodowanie prawa do zasiłku chorobowego w przypadku choroby występującej w trakcie trwania ciąży już od pierwszego dnia objęcia ubezpieczeniem chorobowym.

Projektowana regulacja będzie korzystna dla pracodawców, którzy nie będą zobowiązani do wypłacania wynagrodzenia chorobowego w wysokości 100% wynagrodzenia, gdyż koszt świadczenia chorobowego przejmie Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, który od pierwszego dnia choroby w czasie ciąży będzie wypłacać pracownicy zasiłek chorobowy. Pracodawcy nie będą obciążani obowiązkiem, który powodował do tej pory ich niechęć do zatrudniania na podstawie umowy o pracę młodych kobiet, które nie posiadają dzieci. Po proponowanych zmianach nie będą musieli martwić się o wypłatę wynagrodzenia dla kobiet, które podczas ciąży udadzą się na popularne „L4”. Całość świadczeń przejmie na siebie FUS, do którego pracodawcy wpłacają przecież składki na ubezpieczenie chorobowe. Rozsądne wydaje się zatem, by to z tych środków wypłacane były od samego początku choroby zasiłki chorobowe, co ulżyłoby nieco szczególnie małym i średnim przedsiębiorcom.

Proponowana zmiana będzie także korzystna dla młodych kobiet, które mają problemy ze znalezieniem zatrudnienia na podstawie umowy o pracę z powodów wymienionych powyżej. Zdaniem projektodawcy pracodawcy będą chętniej je zatrudniać, gdy nie będą obciążeni obowiązkiem wypłacania wynagrodzenia chorobowego przez pierwsze 33 dni okresu niezdolności do pracy.

Proponowana regulacja nie jest nowością w polskim systemie prawa. Dokładnie takie same normy obowiązują w przypadku, gdy niezdolność do pracy spowodowana jest wypadkiem przy pracy. Wówczas od pierwszego dnia wypłacany jest zasiłek, a nie wynagrodzenie chorobowe.

Projekt ustawy przyniesie długoterminowo pozytywne skutki dla budżetu państwa, mimo że krótkoterminowo, Fundusz Ubezpieczeń Społecznych zostanie obciążony kosztami wypłaty zasiłków chorobowych dla pracowników w ciąży przez dodatkowy okres 33 dni. Niemniej jednak należy zauważyć, że konieczność wypłaty zasiłku jest naturalną konsekwencją opłacanie składek. W dłuższej perspektywie zmiana ta przyczyni się jednak do wzrostu zatrudnienia, a co za tym idzie do wzrostu gospodarczego naszego kraju, który przyczyni się w sposób naturalny do wzrostu przychodów budżetu Państwa. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż zmiana powinna mieć pozytywne skutki demograficzne co również ma pozytywny wpływ dla budżetu państwa.

Projektowana ustawa przyniesie jedynie pozytywne skutki dla sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorców, albowiem zredukowane zostaną ich zobowiązania wobec pracowników wynikające z art. 92 kodeksu pracy

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Ustawa nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Warszawa, 8 marca 2018 r.

BAS-WAPM-455/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Elżbieta Zielińska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108, ze zm.) oraz ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368, ze zm.). Celem projektu jest zmiana sposobu i charakteru wypłacania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy spowodowanej chorobą przypadającą w okresie ciąży. Zgodnie z projektem w okresie pierwszych 33 dni tej niezdolności wypłacany będzie zasiłek chorobowy, a nie – jak obecnie – wynagrodzenie za pracę. Nie ulegnie przy tym zmianie wysokość świadczenia. Nadal ma ona wynosić 100% wynagrodzenia.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy
Prawo Unii Europejskiej nie reguluje spraw objętych projektem ustawy.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy projektu ustawy pozostają poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 8 marca 2018 r.

BAS-WAPM-456/18

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Elżbieta Zielińska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108, ze zm.) oraz ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368, ze zm.). Celem projektu jest zmiana sposobu i charakteru wypłacania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy spowodowanej chorobą przypadający w okresie ciąży. Zgodnie z projektem w okresie pierwszych 33 dni tej niezdolności wypłacany będzie zasiłek chorobowy, a nie – jak obecnie – wynagrodzenie za pracę. Nie ulegnie przy tym zmianie wysokość świadczenia. Nadal ma ona wynosić 100% wynagrodzenia.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt